

กฎกระทรวงเกษตร สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เลขที่ 39 ปี 2019

**ว่าด้วยการให้การรับรองการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย**

เอกสารแปลอย่างไม่เป็นทางการ

โดย

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

วันที่ 23 ธันวาคม 2562 (ฉบับปรับปรุง)

ประกาศทางราชการ
แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
กฎกระทรวงเกษตรแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
เลขที่ 39 ปี 2019

ว่าด้วยการให้การรับรองการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ตามที่พิจารณาจาก :

- เอ. กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 38 / Permentan / HR.060 / 11/2017 เกี่ยวกับการให้การรับรองการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 24 / Permentan / HR.060 / 5/2018 ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงเกษตรจากเลขที่ 38 / Permentan / HR.060 / 11/2017 เกี่ยวกับการให้การรับรองการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน
- บี. เพื่อปรับปรุงความสามารถในการใช้งานและเกิดผลลัพธ์ที่ดีจากการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนจำเป็นจะต้องเปลี่ยนกฎกระทรวงเกษตรตามที่ระบุไว้ในอักษร เอ
- ซี. จากการพิจารณาตามที่ระบุไว้ในตัวอักษร เอ และ บี พร้อมด้วยการดำเนินการตามกำหนดมาตรา 88 อนุมาตรา (5) ของกฎหมายหมายฉบับที่ 13 ปี 2010 ที่เกี่ยวข้องกับพืชสวนจำเป็นจะต้องกำหนดกฎกระทรวงเกษตรว่าด้วยการให้การรับรองการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน;

ตามนัยยะของ :

1. กฎหมายฉบับที่ 16 ปี 1992 ว่าด้วยการกักกันโรคด้านปศุสัตว์ ประมงและพืช (หนังสือธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 1992 ฉบับที่ 56 ภาคผนวกหนังสือธรรมนูญ ฉบับที่ 3482);
2. กฎหมายฉบับที่ 7 ปี 1994 ว่าด้วยการให้สัตยาบันตกลงการจัดตั้ง องค์การการค้าโลก (Agree Establishing the World Trade Organization) (หนังสือธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 1994 ฉบับที่ 57 ภาคผนวกหนังสือธรรมนูญ ฉบับที่ 3564);
3. กฎหมายฉบับที่ 19 ปี 2003 ว่าด้วยรัฐวิสาหกิจ (หนังสือธรรมนูญ แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 2003 ฉบับที่ 70 ภาคผนวกหนังสือ ธรรมนูญ ฉบับที่ 4297);
4. กฎหมายฉบับที่ 13 ปี 2010 ว่าด้วยพืชสวน (หนังสือธรรมนูญแห่ง สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 2010 ฉบับที่ 132 ภาคผนวกหนังสือ ธรรมนูญ ฉบับที่ 5170);
5. กฎหมายฉบับที่ 18 ปี 2012 ว่าด้วยอาหาร (หนังสือธรรมนูญแห่ง สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 2012 ฉบับที่ 227 ภาคผนวกหนังสือ ธรรมนูญ ฉบับที่ 5360);
6. กฎหมายฉบับที่ 19 ปี 2013 ว่าด้วยการปกป้องและเพิ่มขีด ความสามารถของเกษตรกร (หนังสือธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐ อินโดนีเซีย ปี 2013 ฉบับที่ 131 ภาคผนวกหนังสือธรรมนูญ ฉบับ ที่ 5433);
7. กฎหมายฉบับที่ 7 ปี 2014 ว่าด้วยการค้า (หนังสือธรรมนูญแห่ง สาธารณรัฐอินโดนีเซียปี 2014 ฉบับที่ 45 ภาคผนวกหนังสือ ธรรมนูญ ฉบับที่ 5512);
8. ระเบียบราชการฉบับที่ 14 ปี 2002 ว่าด้วยการกักกันโรคพืช (หนังสือธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 2002 ฉบับที่ 35 ภาคผนวกหนังสือธรรมนูญ ฉบับที่ 4196);

9. ระเบียบราชการฉบับที่ 28 ปี 2004 ว่าด้วยความปลอดภัย คุณภาพ และโภชนาการด้านอาหาร (หนังสือธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 2004 ฉบับที่ 107 ภาคผนวกหนังสือธรรมนูญ ฉบับที่ 4424);
10. ระเบียบราชการฉบับที่ 24 ปี 2018 ว่าด้วยการให้บริการในการขอ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจแบบบูรณาการโดยผ่านระบบ อิเล็กทรอนิกส์ (หนังสือรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซียปี 2018 ฉบับที่ 90, ภาคผนวกหนังสือรัฐธรรมนูญฉบับที่ 6215);
11. ระเบียบประธานาธิบดีฉบับที่ 7 ปี 2015 ว่าด้วยหน่วยงานในสังกัด กระทรวงต่างๆของประเทศ (หนังสือธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 2015 ฉบับที่ 8);
12. ระเบียบประธานาธิบดีฉบับที่ 45 ปี 2015 ว่าด้วยกระทรวงเกษตร (หนังสือธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 2015 ฉบับที่ 85);
13. กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 09/Permentan/OT.140/2/2009 ว่า ด้วยเงื่อนไขและขั้นตอนการกักกันพืชที่เป็นพาหะนำโรคเข้ามาใน อาณาเขตประเทศอินโดนีเซีย (หนังสือธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ปี 2009 ฉบับที่ 35);
14. กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 93/Permentan/OT.140/12/2011 ว่า ด้วยชนิดของศัตรูพืชกักกัน (ประกาศทางราชการ ปี 2011 เลขที่ 6) ซึ่งต่อมาได้แก้ไขเพิ่มเติมล่าสุดโดยกฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 31/Permentan/KR.010/7/2018 ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 ต่อกฎกระทรวงเกษตรว่าด้วยชนิดของศัตรูพืชกักกัน (ประกาศทาง ราชการ ปี 2018 เลขที่ 954);
15. กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 94/Permentan/OT.140/12/2011 ว่า ด้วยจุดนำเข้าและส่งออกสิ่งที่เป็นพาหะนำโรคในสัตว์และศัตรูพืช กักกัน (ประกาศทางราชการปี 2012 เลขที่ 7) ซึ่งต่อมาได้แก้ไข เพิ่มเติมครั้งล่าสุดโดยกฎกระทรวงเกษตรฉบับที่ 20 ปี 2019 ว่า

ด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 4 ต่อกฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 94/Permentan/OT.140/12/2011 ว่าด้วยจุดนำเข้าและส่งออกสิ่งที่เป็นพาหะนำโรคในสัตว์และศัตรูพืชกักกัน (ประกาศทางราชการ ปี 2019 เลขที่ 398);

16. กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 42/Permentan/OT.140/06/2012 ว่าด้วยมาตรการกักกันโรคพืชในผักสดและผลไม้สดที่นำเข้ามาในอาณาเขตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (ประกาศทางราชการ ปี 2012 เลขที่ 631);
17. กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 43/Permentan/OT.140/6/2012 ว่าด้วยมาตรการกักกันโรคพืชในพืชหัวที่นำเข้ามาในอาณาเขตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (ประกาศทางราชการ ปี 2012 เลขที่ 632) ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเป็นกฎกระทรวงเกษตร เลขที่ 20/Permantan/KR.040/6/2017 ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงเกษตร เลขที่ 43/Permentan/OT.140/6/2012 ว่าด้วยมาตรการกักกันโรคในพืชหัวที่นำเข้ามาในอาณาเขตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (ประกาศทางราชการ ปี 2017 เลขที่ 788);
18. กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 43/Permentan/OT.010/8/2015 ว่าด้วยองค์กรและขั้นตอนการปฏิบัติงานของกระทรวงเกษตร (ประกาศทางราชการ ปี 2015 เลขที่ 1243)
19. กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 55/Permentan/KR.040/11/2016 ว่าด้วยการตรวจสอบความปลอดภัยในอาหารสดที่มีแหล่งกำเนิดจากพืช (ประกาศทางราชการ ปี 2016 เลขที่ 1757);
20. กฎกระทรวงการค้านับที่ 75 ปี 2018 ว่าด้วยหมายเลขประจำตัวของผู้นำเข้า (ประกาศทางราชการ ปี 2018 หมายเลข 936);

พิจารณาให้ :

**กำหนดกฎระเบียบ : กฎกระทรวงเกษตรว่าด้วยการให้การรับรองการ
นำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน**

บทที่ 1

บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา 1

กฎกระทรวงฉบับนี้บัญญัติว่า

1. พืชสวน คือ ชนิดของพืชทั้งหมดที่อยู่ในหมวดหมู่ของพืชผัก ผลไม้ สมุนไพร และไม้อดกรวมทั้งเห็ด มอส พรรณไม้น้ำหรือพืชน้ำที่เป็นพืชสมุนไพรหรือใช้เป็นสวนผสมเพื่อความงาม (aesthetics)
2. ผลิตภัณฑ์พืชสวน คือ ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ได้มาจากพืชสวน ทั้งที่เป็นผลิตภัณฑ์สดหรือผ่านกระบวนการแปรรูปแล้ว
3. การนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน หมายถึง กระบวนการที่จะนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนจากต่างประเทศเข้ามาในอาณาเขตของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
4. การรับรองเกี่ยวกับการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนหรือเรียกเป็นคำย่อว่า RIPH หมายถึง ข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรว่า ผลิตภัณฑ์พืชสวนดังกล่าวได้ดำเนินการเป็นไปตามข้อกำหนดในด้านการจัดการและเทคนิควิธี
5. ผู้ประกอบการที่นำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน หมายถึง บริษัทที่ทำการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนที่จัดตั้งขึ้นและมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำนาจของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

6. หมายเลขประจำตัวผู้ประกอบการหรือเรียกเป็นคำย่อว่า NIB คือ ข้อมูลประจำตัวของผู้ประกอบการที่ออกโดยสถาบัน OSS หลังจาก ที่ผู้ประกอบการได้ลงทะเบียนแล้ว
7. หมายเลขประจำตัวผู้นำเข้าทั่วไปหรือเรียกเป็นคำย่อว่า API-U คือ ตัวระบุหรือเป็นสัญลักษณ์ว่าเป็นผู้นำเข้าทั่วไป
8. หมายเลขประจำตัวผู้นำเข้าที่เป็นผู้ผลิตหรือเรียกเป็นคำย่อว่า API-P คือ ตัวระบุหรือเป็นสัญลักษณ์ว่าเป็นผู้นำเข้าที่เป็นผู้ผลิต
9. จุดนำเข้า คือ ผ่านทางท่าเรือ แม่น้ำ ท่าอากาศยาน(สนามบิน) ไปรษณีย์ระหว่างประเทศ และสถานที่อื่น ๆ ที่ได้กำหนดให้เป็น สถานที่สำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน
10. รัฐมนตรี คือ รัฐมนตรีที่มีบทบาทหน้าที่และรับผิดชอบทั้งหมดใน ด้านพืชสวน
11. อธิบดีกรมพืชสวน คือ ผู้บริหารระดับสูงที่อยู่ภายใต้กระทรวงเกษตร ซึ่งได้รับหน้าที่โดยตรงในการดูแลด้านพืชสวน
12. ผู้อำนวยการกลางกองงานปกป้องพืชพรรณและศูนย์ใบอนุญาตงาน เกษตร หรือเรียกเป็นคำย่อว่า Head of PVTTP หมายความว่าถึง เจ้าหน้าที่รัฐระดับหัวหน้าชั้นต้นของกระทรวงเกษตรที่ปฏิบัติหน้าที่ และรับผิดชอบงานด้านปกป้องพืชพรรณและใบอนุญาตด้านงาน เกษตร

มาตรา 2

ขอบเขตของกฎกระทรวงเกษตรฉบับนี้ประกอบด้วย :

- เอ. เงื่อนไขในการยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH;
- บี. ขั้นตอนในการยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH;
- ซี. ภาระผูกพันของผู้ประกอบการธุรกิจ; และ
- ดี. บทลงโทษ

บทที่ 2

เงื่อนไขในการยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH

ส่วนที่ 1 ทั่วไป

มาตรา 3

- (1) ใบรับรอง RIPH ออกให้กับผลิตภัณฑ์พืชสวน :
- เอ. ประเภทสดสำหรับการบริโภค และ
 - บี. ประเภทสดสำหรับวัตถุประสงค์เพื่อใช้ทางอุตสาหกรรม
- (2) ผลิตภัณฑ์พืชสวนตามอนุมาตรา (1) มีการระบุไว้ในเอกสารแนบ 1 (Lampiran I) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกฎกระทรวงนี้

มาตรา 4

- (1) การนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนสามารถดำเนินการได้โดย
- เอ. ผู้ประกอบการ
 - บี. สถาบันทางสังคม หรือ
 - ซี. ตัวแทนจากต่างประเทศ / สถาบันระหว่างประเทศ
- (2) ผู้ประกอบการ สถาบันทางสังคม และผู้แทนจากต่างประเทศ / สถาบันระหว่างประเทศตามอนุมาตรา (1) ที่ทำการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน จะต้องดำเนินการให้ได้รับใบอนุญาตนำเข้าจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า หลังจากที่ได้รับใบรับรอง RIPH จาก Director General ในนามของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรแล้ว
- (3) ใบรับรอง RIPH ตามอนุมาตรา (2) จักต้องเป็นเอกสารแนบที่ถือเป็นส่วนที่ไม่แยกออกจากใบอนุญาตนำเข้า

มาตรา 5

- (1) ผู้ประกอบการ สถาบันทางสังคม และผู้แทนจากต่างประเทศ/สถาบันระหว่างประเทศสามารถยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH เมื่อใดก็ได้
- (2) การยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH ตามอนุมาตรา (1) กระทำได้ในวันทำการ
- (3) การยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH สำหรับปีหน้าสามารถกระทำได้ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนของปีปัจจุบัน

มาตรา 6

- (1) เพื่อการรักษาเสถียรภาพ ของคลังสินค้าและราคาสินค้าภายในประเทศ การนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนสามารถดำเนินการได้โดยองค์กรของรัฐ BUMN เท่านั้น
- (2) องค์กรของรัฐ BUMN ที่นำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนตามอนุมาตรา (1) จะสามารถนำเข้าได้เฉพาะที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีที่เป็นผู้ดำเนินกิจการขององค์กรรัฐ BUMN
- (3) การอนุญาตจากรัฐมนตรีที่เป็นผู้ดำเนินกิจการขององค์กรรัฐ BUMN ตามอนุมาตรา (2) จะอนุญาตจากผลการประชุมของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจ

มาตรา 7

- (1) สถาบันทางสังคมตามมาตรา 4 อนุมาตรา (1) จะต้องเป็นองค์กรธุรกิจหรือนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นถูกต้องตามกฎหมายของอินโดนีเซียและมีที่ตั้งอยู่ในประเทศอินโดนีเซีย
- (2) ตัวแทนจากต่างประเทศ / สถาบันระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในมาตรา 4 อนุมาตรา (1) จะต้องมีที่ตั้งอยู่ในประเทศอินโดนีเซีย

มาตรา 8

การนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนเพื่อ:

- เอ. ใช้ในการทดลอง วิจัย และพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์
- บี. เป็นตัวอย่างในด้านต่างๆ ที่ไม่ใช่ด้านการค้า และ / หรือ
- ซี. เป็นสิ่งของส่วนตัวของผู้โดยสาร กะลาสี ลูกเรือ ถือว่าได้รับการยกเว้นจากกฎกระทรวงฉบับนี้

มาตรา 9

- (1) ผู้ประกอบการที่นำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนที่มีมูลค่าเชิงเศรษฐกิจและยุทธศาสตร์จะต้องพัฒนาสินค้าพืชสวนที่มีมูลค่าเชิงเศรษฐกิจและยุทธศาสตร์ภายในประเทศ
- (2) ผู้ประกอบการที่จะต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชสวนที่มีมูลค่าเชิงเศรษฐกิจและยุทธศาสตร์ตามอนุมาตรา (1) จะต้องเป็นไปตามประเภทผลิตภัณฑ์พืชสวนที่มีมูลค่าเชิงเศรษฐกิจและยุทธศาสตร์ที่ร้องขอในใบรับรอง RIPH
- (3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์พืชสวนที่มีมูลค่าเชิงเศรษฐกิจและยุทธศาสตร์ตามอนุมาตรา (1) ได้ถูกระบุในกฎกระทรวง

ส่วนที่ 2 เจือนไซ

มาตรา 10

ในการที่จะได้รับใบรับรอง RIPH ผู้ประกอบการ สถาบันทางสังคมและผู้แทนจากต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศตามมาตรา 4 จะต้องดำเนินการครบถ้วนสมบูรณ์ตามข้อกำหนดในด้านการจัดการและวิธีการทางเทคนิค

มาตรา 11

เงื่อนไขด้านการจัดการสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ ตามมาตรา 10 ประกอบด้วย:

- เอ. หนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทและฉบับแก้ไขที่มีขึ้นภายหลัง;
- บี. บัตรประจำตัวประชาชนของผู้บริหารระดับสูงของบริษัท;
- ซี. หมายเลขประจำตัวผู้นำเข้าทั่วไป API-U
- ดี. หมายเลขประจำตัวผู้นำเข้าที่เป็นผู้ผลิต API- P
- อี. หนังสือรับรองว่าเป็นผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์พืชสวนนำเข้าที่ถูกต้อง ตามใบอนุญาตของผู้ประกอบการธุรกิจประเภท API-I ตาม Format-1
- เอฟ. รายงานสรุปสภาพการณ์การนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนของครั้งก่อนสำหรับผู้ที่เคยนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนมาก่อนตาม Format-2
- จี. หนังสือรับรองปิดอาการแสดงบ่งชี้ยืนยันว่าเอกสารที่นำส่งทั้งหมดเป็นความจริงและมีอายุใช้งานตามกฎหมาย Format -3

มาตรา 12

เงื่อนไขด้านการจัดการตามมาตรา 10 สำหรับรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการยืนยันตามมาตรา 6 อนุมาตรา (2) ประกอบด้วย:

- เอ. หนังสือยืนยันจากรัฐมนตรีที่ทำหน้าที่ราชการในกิจการของรัฐวิสาหกิจ และ
- บี. หมายเลขประจำตัวผู้นำเข้าทั่วไป API-U

มาตรา 13

เงื่อนไขด้านการจัดการตามมาตรา 10 สำหรับสถาบันทางสังคม ประกอบด้วย:

- เอ. บัตรประชาชน (KTP) และหรือบัตรประจำตัวประชาชนของผู้บริหารระดับสูงของสถาบันทางสังคม;
- บี. หนังสือรับรองการจดทะเบียนของสถาบันและฉบับแก้ไขที่มีขึ้นในภายหลัง;
- ซี. หนังสือแสดงการจัดตั้งเป็นสถาบันทางสังคมที่ออกโดยสถาบันที่มีอำนาจกำกับดูแล;
- ดี. หมายเหตุการมอบให้จากประเทศต้นทาง;
- อี. ข้อมูลของฝ่ายผู้รับ;
- เอฟ. หนังสือรับรองว่าจะไม่ใช้ผลิตภัณฑ์พิษสวนเพื่อการค้า;
- จี. หนังสือรับรองปิดอากรแสตมป์ยืนยันว่า เอกสารที่นำเสนอทั้งหมดเป็นความจริงและมีอายุใช้งานตามกฎหมาย;

มาตรา 14

เงื่อนไขด้านการจัดการตามมาตรา 10 สำหรับผู้แทนจากต่างประเทศ / สถาบันระหว่างประเทศ ประกอบด้วย :

- เอ. บัตรประจำตัวประชาชนของผู้บริหารระดับสูง และหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย / ผู้ที่มีอำนาจผูกพัน;
- บี. หนังสือยืนยันว่าเพื่อความจำเป็นใช้เป็นการภายในและจะไม่ใช้เพื่อเป็นสินค้าหมุนเวียนในท้องตลาด

- ซี. หนังสือรับรองปิดอากรแสตมป์ยืนยันว่า เอกสารที่นำเสนอทั้งหมดเป็นความจริงและยังมีอายุใช้งานตามกฎหมาย

มาตรา 15

- (1) เงื่อนไขด้านเทคนิคตามมาตรา 10 ประกอบด้วย :

- เอ. ผลิตภัณฑ์พืชสวนสดจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัยในอาหารสดที่มีแหล่งกำเนิดจากพืช (PSAT) ตามกฎระเบียบข้อบังคับทางกฎกระทรวง;
 - บี. ผลิตภัณฑ์พืชสวนสดที่นำเข้าครั้งแรกจากประเทศแหล่งกำเนิดสินค้าจะต้องมีเอกสารผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงการกักกันแมลงศัตรูพืชจากสำนักงานกักกันพืชมาแสดงด้วย;
 - ซี. ใบรับรองแนวทางการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices / GAP) หรือใบรับรองอื่นที่เทียบเท่าในระดับสากล และที่ยังมีอายุใช้งานไปถึงสิ้นปีที่น่าเข้า;
 - ดี. เอกสารจดทะเบียนการแยกประเภท การบรรจุหีบห่อ การเก็บรักษา รวมถึงการขนส่งผลิตภัณฑ์ (Good Handling practice/GHP) ที่ออกให้โดยหน่วยงานที่มีอำนาจ ณ ประเทศแหล่งกำเนิดสินค้า ซึ่งยังมีอายุใช้งานจนถึงสิ้นปีที่น่าเข้า;
 - อี. หนังสือยืนยันจากผู้ส่งออก ณ ประเทศแหล่งกำเนิดสินค้าที่แสดงถึงกำลังการผลิตของไร่สวน/ที่ดินที่ได้จดทะเบียนแล้ว หรือใบรับรองแนวทางการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP); และ
 - เอฟ. ผลิตภัณฑ์พืชสวนที่จะนำเข้าได้จะต้องมีคุณสมบัติตรงตามเงื่อนไขที่กำหนด
- (2) เงื่อนไขด้านเทคนิคตามอนุมาตรา (1) ข้อซี ข้อดี และข้ออี ให้แปลเป็นภาษาอังกฤษอินโดนีเซีย

- (3) ข้อกำหนดเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณสมบัติตามอนุมาตรา (1) ข้อเอฟ ให้กำหนดโดย Director General ในนามของรัฐมนตรีในรูปแบบของคำสั่งรัฐมนตรี

บทที่ 3

ขั้นตอนในการยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH

มาตรา 16

- (1) ผู้ประกอบการ สถาบันทางสังคม และตัวแทนจากต่างประเทศ หรือสถาบันระหว่างประเทศตามมาตรา 4 อนุมาตรา (1) ที่จะนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนจะต้องยื่นคำร้องขอไปยัง Director General โดยผ่าน PVTTP ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์
- (2) การยื่นคำร้องขอตามอนุมาตรา (1) จะต้องกรอกข้อมูล ดังนี้
- เอ. ชื่อและที่อยู่ของบริษัท
 - บี. ชื่อและที่อยู่ของผู้บริหารระดับสูงของบริษัท
 - ซี. เลขที่และวันที่ของหนังสือคำร้อง
 - ดี. ชื่อของผลิตภัณฑ์พืชสวน
 - อี. พิกัดอัตราภาษีศุลกากรของผลิตภัณฑ์พืชสวน/รหัสสินค้าผลิตภัณฑ์พืชสวน (HS Code Product Horticulture)
 - เอฟ. ประเทศต้นทาง
 - จี. ปริมาณการนำเข้า
 - เอช. สถานที่นำเข้าหรือจุดนำเข้า
 - ไอ. แผนการของเวลาการนำเข้า
- (3) การยื่นคำร้องขอตามอนุมาตรา (1) จะต้องดำเนินการอย่างครบถ้วนตามเงื่อนไข การลงทะเบียนและเงื่อนไขเทคนิคตามมาตรา 11 จนถึงมาตรา 15

มาตรา 17

- (1) การยื่นคำร้องขอตามมาตรา 16 จะต้องใช้
 - เอ. Format-4 การยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH ประเภทสดสำหรับบริโภคและ
 - บี. Format-5 การยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH ประเภทสดสำหรับวัตถุดิบเพื่อใช้ทางอุตสาหกรรม
- (2) หลังจาก Head of PVTTP ได้รับคำร้องขอตามมาตรา 16 แล้วจะทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเอกสารตามเงื่อนไข การจัดการภายในเวลาไม่เกิน 3 วันทำการ

มาตรา 18

- ถ้าหากผลลัพธ์จากการทำการตรวจสอบเอกสารตามเงื่อนไขการลงทะเบียนตามมาตรา 17 อนุมาตรา (2)
- เอ. ถ้าครบถ้วนสมบูรณ์ก็จะยื่นคำร้องขอไปยัง Director General ตาม Format-6
 - บี. ถ้าไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ก็จะถูกปฏิเสธผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา 19

- (1) หลังจากที่ Director General ได้รับคำร้องขอตามมาตรา 18 ข้อเอ แล้วจะทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเงื่อนไขด้านเทคนิคภายในเวลาไม่เกิน 5 วันทำการ
- (2) หากผลการตรวจสอบถูกต้องสมบูรณ์ตามอนุมาตรา (1) พบว่า:
 - เอ. ถูกต้องตรงตามเงื่อนไขด้านเทคนิคจะดำเนินการออกใบรับรอง RIPH ตาม Format-7 หรือ
 - บี. ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขด้านเทคนิคจะถูกปฏิเสธใบรับรอง

- (3) ใบรับรอง RIPH ที่ออกให้ตามอนุมาตรา (2) ข้อเอ จะส่งไปยังผู้ประกอบการธุรกิจและแจ้งผ่านทางเว็บไซต์ Indonesia National Single Window (INSW) โดยผ่าน Head of PVTTP
- (4) การปฏิเสธตามอนุมาตรา (2) ข้อบี จะทำการแจ้งผลพร้อมเหตุผลที่ปฏิเสธไปยังผู้ประกอบการธุรกิจโดย Head of PVTTP ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์
- (5) การออกใบรับรอง RIPH ตามอนุมาตรา (3) มีอายุการใช้งาน 1 ปี ตลอดการดำเนินการตามเงื่อนไขเทคนิคตามมาตรา 15 อนุมาตรา (1) อักษร ซี และ ดี

มาตราที่ 20

- (1) ในกรณีเกิดเหตุสุดวิสัย ผู้ประกอบการ สถาบันทางสังคมและตัวแทนจากต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศ ตามมาตรา 4 อนุมาตรา (1) สามารถยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH โดยระบบออฟไลน์
- (2) เหตุสุดวิสัยตามอนุมาตรา (1) เป็นเหตุการณ์ที่มนุษย์ไม่สามารถจัดการได้และไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้จนทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้
- (3) เหตุสุดวิสัยตามอนุมาตรา (1) จะประกาศให้ทราบโดยออกเป็นหนังสือยืนยันจาก Director General

มาตรา 21

- (1) ใบรับรอง RIPH ตามมาตรา 19 อนุมาตรา (5) ยังมีอายุใช้งานถ้าหากผลิตภัณฑ์พืชสวนบรรจุอยู่ในภาชนะขนส่งจากประเทศต้นทางจนถึงสิ้นปี
- (2) การบรรจุในภาชนะขนส่งตามอนุมาตรา (1) ได้แก่ :

เอ. Cargo และ

บี. Bill of Lading (B/L) หรือ Air Way Bill (AWB)

(3) ผลិតภัณฑ์พีชสวนตามอนุมาตรา (1) ต้องเดินทางมาถึงอินโดนีเซีย ภายใน 60 วัน นับตั้งแต่การบรรจุของในภาชนะขนส่งจากประเทศต้นทาง

มาตรา 22

- (1) ผู้ประกอบการที่ได้รับใบรับรอง RIPH ตามมาตรา 19 อนุมาตรา (3) สามารถทำการแก้ไขใบรับรอง RIPH ได้
- (2) การแก้ไขใบรับรอง RIPH ตามอนุมาตรา (1) สามารถทำตามกฎระเบียบมาตรา 16 จนถึง 20
- (3) การแก้ไขใบรับรอง RIPH ตามอนุมาตรา (1) มีอายุการใช้งานตลอดตั้งแต่การบรรจุสิ่งของในภาชนะขนส่งจากประเทศต้นทาง จนถึงการออกใบรับรอง RIPH ใหม่ ซึ่งมีหลักฐานวันที่ตามระบุต่อไป

เอ. Cargo

บี. Bill of Lading (B/L) หรือ Air Way Bill (AWB)

(4) ผลิตภัณฑ์พีชสวนตามอนุมาตรา (3) ต้องเดินทางมาถึงอินโดนีเซีย ภายใน 60 วัน นับตั้งแต่การบรรจุในภาชนะขนส่งจากประเทศต้นทาง และได้มีหลักฐานเอกสารการชี้แจงการนำเข้าสินค้าดังกล่าว

มาตรา 23

Format 1, 2 และ 3 ตามมาตรา 11 Format 4 และ 5 ตามมาตรา 17 Format 6 ตามมาตรา 18 Format 7 ตามมาตรา 19 ตามระบุในเอกสารแนบ 2 ซึ่งถือเป็นเนื้อหาส่วนที่ไม่อาจแยกออกจากกฎกระทรวงฉบับนี้ได้

มาตรา 24

บทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับขั้นตอนการยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH ตามบทบัญญัติของกฎหมายในส่วนของการออกใบอนุญาต ประกอบการแบบบูรณาการโดยผ่านระบบ Online Single Submission (OSS)

บทที่ 4

ภาระผูกพันของผู้ประกอบการธุรกิจ

มาตราที่ 25

- (1) ผู้ประกอบการที่ได้รับใบรับรอง RIPH จำเป็นจะต้องยื่นใบรับรอง RIPH ต่อรัฐมนตรีที่รับผิดชอบด้านการค้าภายในสองเดือน เพื่อที่จะออกใบอนุญาตการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน นับตั้งแต่การออกใบรับรอง RIPH ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์
- (2) หากผู้ประกอบการไม่ยื่นใบรับรอง RIPH ตามอนุมาตรา (1) ใบรับรอง RIPH นั้น จะถูกยกเลิก

มาตราที่ 26

ในกรณีที่เกิดประเด็นทางกฎหมายเกี่ยวกับการออกใบรับรอง RIPH การขอใบรับรองนั้นจะไม่มีพิจารณาออกให้จนกว่าจะมีข้อสรุปของคำตัดสินจากศาลแล้ว

บทที่ 5

บทลงโทษ

มาตราที่ 27

- (1) ผู้ประกอบการที่ละเมิดกฎระเบียบในมาตรา 9 จะถูกลงโทษโดยไม่ออกใบรับรอง RIPH ให้เป็นเวลาสูงสุด 1 ปี
- (2) ผู้ประกอบการที่ละเมิดกฎระเบียบในมาตร 11 อักษรอี จะถูกลงโทษโดยไม่ออกใบรับรอง RIPH ให้เป็นเวลาสูงสุด 1 ปี และถูกถอนผลิตภัณฑ์พืชสวนออกจากการซื้อขายในตลาด
- (3) ผู้ประกอบการที่ละเมิดกฎระเบียบในมาตรา 11 อักษรจี จะถูกลงโทษโดยไม่ออกใบรับรอง RIPH ให้เป็นเวลาสูงสุด 3 ปี
- (4) สถาบันทางสังคมที่ละเมิดกฎระเบียบในมาตรา 13 อักษรเอฟ จะถูกลงโทษโดยไม่ออกใบรับรอง RIPH ให้เป็นเวลาสูงสุด 2 ปีและถูกถอนผลิตภัณฑ์พืชสวนออกจากการซื้อขายในตลาด
- (5) สถาบันทางสังคมที่ละเมิดกฎระเบียบในมาตรา 13 อักษรจี จะถูกลงโทษโดยไม่ออกใบรับรอง RIPH ให้เป็นเวลาสูงสุด 3 ปี
- (6) ผู้ประกอบการที่ละเมิดกฎระเบียบในมาตรา 15 อักษรเอฟ จะถูกลงโทษโดยไม่ออกใบรับรอง RIPH ให้เป็นเวลาสูงสุด 2 ปี
- (7) ผู้ประกอบการที่ละเมิดกฎระเบียบในมาตรา 25 อนุมาตรา (1) 2 ครั้งใน 1 ปีจะถูกลงโทษโดยไม่ออกใบรับรอง RIPH ให้เป็นเวลาสูงสุด 2 ปี

บทที่ 6

ช่วงเปลี่ยนผ่าน

มาตรา 28

- (1) ใบรับรอง RIPH ที่ออกให้ก่อนกฎกระทรวงนี้บังคับใช้ ให้สามารถใช้ต่อไปได้จนถึงวันหมดอายุการใช้งาน

- (2) การยื่นคำร้องขอใบรับรอง RIPH ที่ยื่นเรื่องไว้ก่อนหน้านี้ กฎกระทรวงนี้จะมีผลบังคับใช้ให้ดำเนินการตามกฎหมายกระทรวง เกษตรเลขที่ 38/ PEMANTAN/HR.060/11/2017 เกี่ยวกับการให้การรับรองการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวนซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 24/PEMANTAN/HR.060/5/2018 ว่า ด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงเกษตรจากเลขที่ 38/PEMANTAN/HR.060/11/2017 เกี่ยวกับการให้การรับรองการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน
- (3) เมื่อกฎกระทรวงฉบับนี้ได้บังคับใช้ ผลิตภัณฑ์พืชสวนชนิดพริกแห้งที่มีรหัส Tarif/HS 0904.21.10 ตามที่ระบุในเอกสารแนบที่ 1 จะถูกบังคับใช้หลังจากกฎกระทรวงฉบับนี้ได้บังคับใช้ไปแล้ว 1 เดือน

บทที่ 7

บทสรุป

มาตรา 29

เมื่อ กฎกระทรวงนี้ บังคับใช้ กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 38/PEMANTAN/HR.060/11/2017 เกี่ยวกับการให้การรับรองการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน (ประกาศทางราชการ ปี 2017 เลขที่ 1674) ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 24/PEMANTAN/HR.060/5/2018 ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงเกษตรเลขที่ 38/ PEMANTAN/HR.060/11/2017 เกี่ยวกับการให้การรับรองการนำเข้าผลิตภัณฑ์พืชสวน (ประกาศทางราชการ ปี 2018 เลขที่ 743) ได้ถูกเพิกถอนและยกเลิกการบังคับใช้

มาตรา 30

กฎกระทรวงฉบับนี้เริ่มมีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ออกกฎเป็นต้นไป

การประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ จะได้แจ้งลงในประกาศทางราชการ
แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เพื่อให้ทราบโดยทั่วกัน

ร่าง ณ กรุงจาการ์ตา

ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2019

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ลายเซ็น.....

AMRAN SULAIMAN

บังคับใช้เป็นกฎหมาย ณ กรุงจาการ์ตา

เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2019

อธิบดีกระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

(Director-General of The Ministry of Law and Human Rights of
Republic of Indonesia)

WIDODO EKATUAHJANA

ประกาศทางราชการแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซียปี 2019 ฉบับ 845